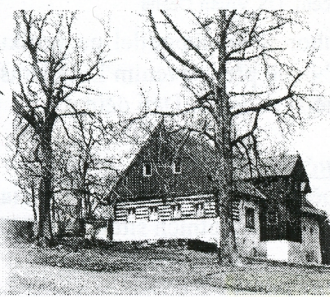

HERIKA

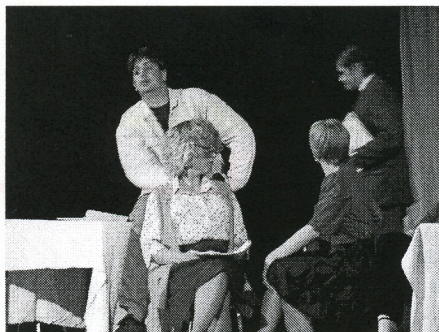
INFORMAČNÍ PLÁTEK JOSEFODOLSKÉ DIVADELNÍ PŘEHLÍDKY

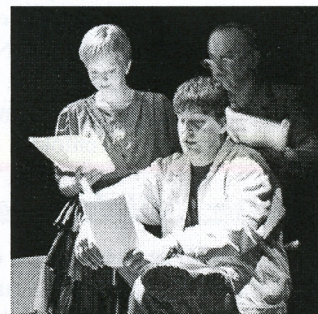
Včera a dnes jsme viděli:

DS J. J. Kolár při TJ Sokol Poniklá

„Erotikon“

Hra Erotikon současného spisovatele Vlastimila Venclíka je mojí prvotinou. Je pojata jakousi revoluční formou, proti dosavadnímu pojetí našeho ochotnického divadla, které preferovalo hlavně klasiku od starých mistrů či vlastní tvorbu. Tato anekdotická komedie propírá vztahy na divadle a vztahy vůbec. Je kombinací vážných i nevážných situací v lidských životech let minulých, formou která se dotýká každého z nás i dnes, neboť je mnoho věcí, které „režim“ nezmění.

Tři představení, které jsme odehráli, se setkali s diváckým „pochopením“ a potleskem, jež je pro každého divadelníka největší odměnou a motivací do další práce. Děkuji tímto hercům i divákům.

Oko diváka

Jsme právě se ženou v plném záahu na uspořádání výstavy nositelů prestižního ocenění divadelních ochotníků, Zlatého odznaku J. K. Tyla za rok 2003. Mezi nimi se nachází také Alžběta Pavlína Holubcová ze sokolského souboru v Poniklé. Také proto jsem byl na její kolegy, kteří v pátek večer sehráli Venclíkův Erotikon, zvědav. Když soubor zasloužil divadelnice (ty mám rád) hraje moderní komedii (ty mám také rád), jsem zvědav víc než jindy. Nejsem v Josefodole poprvé, ani Ponikelské jsem na prknech, která znamenají svět, nesledoval poprvé. V místní osvěžovně jsem navíc strávil nejednu noc, kdy sokolové z Poniklé táhli zábavu až do rána. To jsou další důvody ke zvědavosti a k tomu, abych jim fandil ve snaze překročit hranice sousedského divadla, jež je jim vlastní, protože dispozice k tomu mají. V Erotikonu sice stále poněkud scházela důslednější režijní práce, avšak osoba režiséra, která se pohybovala po jevišti, mě nadchla, stejně jako zjevně talentovaný mladík v džínové soupravě, a nejen oni. Snad dámy se mohly v „promiskuitní komedii“ trochu víc rozparádít, ale i ony obstály. Ženy mám také rád. Děkuji proto za rostoucí ambice souboru, který má cennou tradici a silné osobnosti (to všechno mnoho znamená), jen mu možná schází trochu kázně na jevišti a úcty k českému jazyku. Upřímně říkám, že na příští kus Ponikelských jsem zvědav ještě víc.

Pavel Panenka

DS Vojan Desná „Černý pátek“

Slovo o autorovi a hře

Italský dramatik světového jména se narodil 15. 3. 1920 v městečku Fossano. Za 2. světové války, v době svých studií na filozofické fakultě, byl nacisty deportován na nucené práce do Německa. Po návratu (a to se vracel pěšky...) dokončil studia na turínské univerzitě. Tři roky pak působil jako středoškolský profesor, než se rozhodl vydat se přes oceán do Ameriky. Po několika zastaveních na ostrůvcích v Karibském moři se nakonec usadil v Guatemale a na místní univerzitě začal přednášet italskou literaturu. Byl jmenován ředitelem Ústavu italské kultury, stal se zde váženým občanem a získal si mnoho přátel. Do Itálie se vrátil až v roce 1954 na premiéru své první divadelní hry Teresita, kterou s úspěchem uvedlo Teatra Pirandello v Římě. Tak začala jeho nová, dlouhá a úspěšná cesta za divadlem. Zpočátku nese jeho tvorba výrazné rysy sociální tematiky, ovšem Nikolaj je známý především díky svým komediím, satírám na rodinné vztahy.

Šestkrát do černého, v originálním názvu Monloghi, měla premiéru v Teatro della Satira v Římě roku 1967.

O souboru

Divadelní spolek „Vojan“ byl založen 1. října 1945 při tělovýchovné jednotě Sokol v Dolním Polubném. Již 7. listopadu téhož roku byla uvedena fraška Kontrolor Zajíček. V průběhu let se hrály hry autorů Kožíka, Molièra, Goldoniho, Gogola, Drdy, Mahena, Blažka, Jílka a dalších.

Z titulů, které současný režisér Štefan Pustai se souborem nastudoval, zmíníme: Sůva, Jelen v laguně, Silvestr, Třináct vůní. Pro dětské diváky pak pohádky: Líná strašidla, Hloupý Honza, Ženich pro čertici, Jak rozesmát princeznu a další.

Od pátku 7. 5. do neděle 9. 5. se koná výstava fotografií Vladimíra Lehmana „Flóra a fauna Jizerských hor“, je umístěna v rekonstruovaných sklepních prostorách divadla. **Srdečně zvou manželé Verhoefovi.**

Soubor se spolupodílel na vzniku oblastní přehlídky her pro děti „O Desenského medvěda“. V roce 1977 zahájil tradici těchto přehlídek představením Líná strašidla. Festival se v posledních dvou letech změnil z původního zaměření „Dospělí hrají dětem“ na nynější podobu „Děti dětem“.

Stručný obsah hry

V pěti monologech a jednom dialogu se postupně představí nevěsta, milenec, vězenkyně, nebožtík, vdova a milující se pár ve vypjatých životních situacích. Příběhy jsou nabity satirickými nárazkami na partnerské vztahy a vrcholí překvapivými pointami.

Černý pátek

Vlastně to není divadlo v obvyklém pojetí. DS Vojan z Desné přijel na přehlídku s šesti aktovkami italského dramatika Aldo Nikolaje. Režisér Pustai seřadil volně šest příběhů, pět monologů a jeden dialog jako vyvrcholení, aniž by hledal vnitřní souvislosti leda v tom, že jsou hrdinkami monologů ženy. Obrazy spojují dvě dívky, mění scénu různobarevným povlečením stolku a praktikáblu a stručně informují o tom, co následuje. Jednoduché, vkusné a účinné. Monology jsou vesměs situovány jako dialogy s publikem. Je to těžká konfrontace, ale vždy beze zbytku zvládnutá. Jen ve třech případech použili herci rekvizity, nejsou nezbytné, ale snad interpretům pomáhaly. Nepůsobily rušivě. Monology byly přesně vyhroťované, delší začátky jsou nutné, aby byla tím pádnější překvapivá černá pointa. Případné škrty by musely být velmi citlivé – a zdá se mi, že je režisér nikde neudělal. Když oceníme kulturu řeči i gest, vidíme, že nám z Desné přivezli skvělou ukázkou své tvorby. Tak kvalitní herecký potenciál by jistě zvládl i celovečerní hry. Tentokrát mile překvapili. Dařilo se jim.

Za porotu Ilja Bureš

DS Sokol Bozkov "Šibalství Skapinova"

Molière (1622-1673) Francouzský dramatik a herec, občanským jménem Jean-Baptiste Poquelin. Roku 1643 založil divadelní společnost „Skvělé divadlo“ a aby nehanobil vážené jméno své měšťanské rodiny, přijal jméno po zapomenutém herci Molière. Třináct let jezdil po venkově a poté zakotvil u dvora. Vytvořil velké literární typy *Harpagon* v *Lakomci*, *Tartuffe*, *Misanthrop*, *Don Juan*. Jiří Dudek.

Šibalství Skapinova

je veselohrou plnou humoru, který prýští ze situací, do nichž šibal Skapino přivádí jednotlivé postavy, ať jde o otce nebo syny. Svě šibalství užívá jako zbraně útočné i obranné, takže měšťáci musí kapitulovat před dravostí prostého člověka

Realizace hry:

Režie a scéna Vratislav Ouhrabka
Pomocná režie Dobroslava Prokopová
Text sleduje Stanislav Kasán
Světla Jan Ouhrabka

Osoby a obsazení:

ARGANT	Bohumil Ouhrabka
GERONT	Vratislav Ouhrabka
OKTÁV	Petr Krejčí
LEANDR	Aleš Václavík
ZERBINETTA	Iveta Kurfiřtova
HYACINTA	Kateřina Kurfiřtová
SKAPINO	Zuzana Nesvadblová
SYLVESTR	Jiří Doubek
NORINA	Dobroslava Prokopová
CARLO	Vladimír Kasán

Sobotní dopoledne 8.5. patřilo inscenaci Molierovy komedie Skapinova šibalství v provedení DS Sokol Bozkov. Režisérem a scénografem v jedné osobě byl Vratislav

Ouhrabka a představitelem hlavní role Skapina zkušebně žena Zuzana Nesvadblová, která se zhostila daného úkolu kupodivu velmi dobře. Ostatní

představitelé dramatických postav, ať už to byli herci mladí či zralí věkem se úspěšně snažili uplatnit své dosavadní zkušenosti. Stejně i režisérovi se podařilo vybudovat přehledný příběh celé klasické Molierovy komedie. Představení prokázalo, že i tradičně inscenované představení má v amatérské tvorbě své místo.

Za porotu
J.Drobná-Černíková

Od pátku 7. 5. do neděle 9. 5. se koná výstava fotografií Vladimíra Lehmana „Flóra a fauna Jizerských hor“, je umístěna v rekonstruovaných sklepních prostorách divadla. **Srdečně zvou manželé Verhoefovi.**

Dnes uvidíme:

DIVADELNÍ SPOLEK „HAVLÍČEK“ ZÁKUPY

uvádí Molièrovu komedii LAKOMEC

Překlad: E. A. Saudek

Režie a úprava: Bohuslav Bartoš

Scéna: B. Bartoš, P. Kohout

Kostýmy: I. Urbanová

Zvuk a světla: A. Beránek, J. Matýsek

Text sleduje: Zd. Kohoutová

Obsah hry

Opravdu chcete, abychom to tady všechno prozradili předem? Vždyť název sám říká, o čem to je. Snad navíc bude stačit upozornění, že režisér upravil konec, takže příbuzenské svazky se trochu uvolnily a jedna postava se sice zmiňuje, na jevišti se však neobjeví. Ale buďte bez obav, vše dopadne dobře. Nakonec se ti mladí vezmou a Harpagon dostane zpátky svoje peníze.

Slovo o autorovi

Francouzský dramatik Molière (vl. jm. J.-B. Poquelin) je tak notoricky známý a navíc před námi už se jeden Molière hraje, že si myslíme, že další informace by byly nošením dříví do lesa.

Ale abychom nebyli nařčeni z toho, že chceme tý z práce jiných, uvádíme, že tento francouzský autor skvělých kritických komedií se narodil 15. 1. 1622 a zemřel 7. 2. 1673 a napsal mimo jiné: Jeho urozenost pan měšťák (Měšťák slechticem), Tartuffe, Misantrop, Chudák manžel (Jíra Danda).

Šibalství Scapinova, Don Juan, Směšné preciózky, Učené ženy, Lakomec, Sganarel, Lékařem proti své vůli aj.

Pár slov o souboru:

Divadelní spolek Havlíček Zákupy oslavil v roce 2003 své 80. narozeniny. Byla to oslava veliká, důstojná i jak se patří veselá.

Soubor se pravidelně účastní oblastních přehlídek a v posledních deseti letech dvakrát hrál na národní přehlídce ve Vysokém n. Jiz.

Osoby a obsazení:

Harpagon
Kleant, jeho syn
Eliška, jeho dcera
Valér, její milý
Mariana, milá Kleantova
Frosina, dohazovačka
Jakubka, Harpagonova služebná
Kmotra Šimonka
Čibera, Kleantův sluha
Klaudýna, Harpagonova služka
Propilvoves, Harpagonův sluha
Policejní komisař

Jiří Šimek
Pavel Kohout
Jana Matýsková
Petr Kohout
Iva Kreisingerová
Jiřina Fridrichová
Eva Mocková
Marta Řezníková
Jaroslav Hofman
Marie Živnůstková
Pavel Řezník
Josef Váňa

DS Jirásek Rokytnice nad Jizerou uvádí "Na správné adrese"

MARC CAMOLETTI, autor hry,

se narodil 16. listopadu 1923 v Ženevě, ale od dětství žije v Paříži. Podle přání otce studoval architekturu, ale místo toho začal malovat.

Proč se rozhodl pro psaní divadelních her? Sám o tom napsal: „Snad se ve mně ozval hlas předků - můj pradědeček byl dramatikem. A nebo jsem si vzpomněl na představení v Comedii Française, kam jsem chodil s rodiči od šesti let.“

V šedesátých letech se Marc Camoletti zařadil mezi nejúspěšnější komediální autory. Jeho vzory byli velikáni francouzské komedie Eugène Labiche a Georges Feydeau.

Z jeho tvorby je nejznámější komedie Boogie-Boogie, u nás uváděna pod názvem Modré z nebe. Pro svůj vtip získala mezinárodní ohlas. V roce 1968 přichází další komedie Na správné adrese (přes 1000 repríz v Paříži) a rovněž dobývá svět. U nás měla českou premiéru 31. května 1998 v Opavě. V osmdesátých letech se s velkým úspěchem hraje v Paříži další komedie Pyžamo pro šest, kterou uvedlo také Hudební divadlo v Karlíně v roce 1992 pod názvem Povečeřím v posteli. Premiéry se zúčastnil sám autor.

Maře Camoletti patří mezi nejúspěšnější francouzské autory se smyslem pro vtip, situační komiku, umí vytvořit zápletku i najít vtipné rozuzlení. Neobává se i jisté pikanterie, která však nepřekračuje únosnou míru vkusu. Nestaví si jiný cíl než pobavit diváka.

Obsah hry:

Seznámení na inzerát může sehrát celou řadu nečekaných situací. Jde jen o to objevit se „Na správné adrese“ v ten správný čas. Všichni aktéři této hry si to zažili na vlastní kůži. Čtyři hrdinky, které si podávají inzerát velice originálním způsobem, se postupně setkávají s muži, jejichž představa byla původně úplně jiná.

Od pátku 7. 5. do neděle 9. 5. se koná výstava fotografií Vladimíra Lehmana „Flóra a fauna Jizerských hor“, je umístěna v rekonstruovaných sklepních prostorách divadla. *Srdečně zvou manželé Verhoefovi.*

Malířka, která hledá model pro postavu Spartaka, se potýká s uchazečem o byt. Klavíristka, hledající žáka, nutí ke hře na klavír bývalého řezníka, který přichází jako model. Mladík, který přichází za sexem, se setkává se starší dámou, která mu nabízí byt a budoucí klavírista se dostává do rukou sexuálně chtivé dívky, která je příčinou všech těchto zamotaných situací. Mottem hry můžeme nazvat zkratku PPS, která dokonale zamotá hlavy všem hrdinům komedie.

Postřehy ...

Přítel řekl: „Jedeme na festival do Josefodolu, pojed'te s sebou.“ „Jedeme, jedeme,“ řekli jsme se ženou spokojeně.

Viděli jsme již hru o pravěku v Senohrabech, Oskara v Libici nad Cidlinou, Věno slečny Laury v Říčanech u Prahy. Žasli jsme, jak dobré divadlo umí amatéři „dělat“. Ostatně jací amatéři. Takové technické zázemí, herecké nasazení, k tomu fantastické prostředí, to nemá v Praze žádné malé divadlo, a že je jich přehršel.

Vaše pohostinnost, starost o zajištění veškerého zázemí pro přítomné, vás přímo předurčují do pozice „frontmanů“. Vždy budeme vzpomínat na dobré vlastence, obrozence, kteří v době mediální techniky (konče počítačovými hrami) dokážou vrátit naději, že jsme národ nejen hravý, ale i vzdělaný.

Naše díky všem hercům, technikářům a neposlední řadě mecenášům, manželům Verhoefovým!

Zlomte vaz!

Karel Červenka

Vážení,

výběr komedie pro Josefodolské divadelní jaro 2004 se Vám opravdu podařil. V krásném prostředí divadla jsme prožili příjemný večer, jak při samotném představení, tak i při následném rozhovoru s Vámi herci.

Děkujeme

Baslová Hana, Vošvrdivá Blanka,
Šuregová Jarka, Hrabovská Maгда

Shlédlí jsme úvodní divadelní představení josefodolského souboru „Petarda“. Moc se nám to líbilo, zejména hlavní představitelky ženských rolí. Bylo to bravurně sehrané. Prostě všichni byli báječní. Prostedí divadelní přehlídky je opět bez chyby, jsme tu již podruhé a určitě za rok přijedeme zase.

komedianti ze Slané u Semil

Pozdrav z Bozkova

Jako vloni nás kamarádství a pohostinnost Josefova Dolu neklamaly. Atmosféra je super, spousta známých tváří a debaty. Zatím jsme shlédli DS Poniklá a teď se chystáme na představení DS Desná. Držte nám palce, zítra v 10⁰⁰ hod. se budeme pro změnu potit my.

Bozkováci

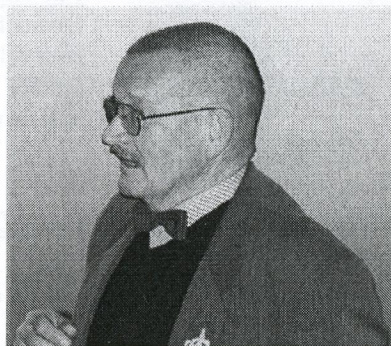
Dětské publikum oslovil DS Jizeran Rakousy, který si zvolil pohádku Škaredá princezna. Autorem předlohy je Miloš Bílek, souboru blízký svým rodištěm a jinak talentovaný herec liberecké činohry, jehož nadějnou kariéru ukončilo předčasné úmrtí. Herecká zkušenost je zřejmá ze zručného rozvíjení dialogu, jemuž nechybí přirozený vtip i smysl pro metaforu. Škaredá princezna patří

do rodu oněch příběhů, kdy všeobecně známé motivy z klasických pohádek jsou posunovány do nových významů: např. princezna nemusí být zrovna krásná, král je zcela nemajetný, takže ruka jeho dcery nemá velkou atraktivitu, princové se nehrnou za vizí manželství atd. Jenže text tyto obměněné motivy k sobě řadí lineárně, aniž by určoval, co je více a co méně důležité, některé posuny dokonce ani nejsou dále dramaticky využity v rozvoji děje. Herci jsou tudíž postaveni před přetěžký úkol, nemají-li stanovený hlavní cíl inscenace. Např. princezna se jeví svým nápadníkům ošklivá proto, že se na ně šklebí, ale sama neví, co je důvodem útěku potenciálních ženichů, princové usilují o nevěstu, ačkoli nesluje ani krásou ani majetkem a není dostatečně zmotivován jejich zápas. Jizeran má bezesporu k dispozici řadu solidně vybavených herců, které můžeme pochválit za výraznou a jasnou jevištní řeč, za ukázněnost v promyšleném aranžmá, za schopnost přirozeného jednání. Problémem zůstává jistá zdoluhavost představení, neboť představení nemůže pro roztržitost v motivech gradovat do jednoznačného závěru.

R. Felzmann

Za porotce Rudolf Felzmann

Zase někdo nezaplátil !!!

Od pátku 7. 5. do neděle 9. 5. se koná výstava fotografií Vladimíra Lehmana „Flóra a fauna Jizerských hor“, je umístěna v rekonstruovaných sklepních prostorách divadla. Srdečně zvou manželé Verhoefovi.